

E - EXPLOSIVA

ÄMNEN

Av CBRNE-ämnena är explosivämnen de vanligast förekommande i brottsliga sammanhang.

Explosivämnen är det sammanfattande namnet för sprängämnen, tändämnen, krut och pyrotekniska satser. Explosiva produkter innehåller ofta komponenter från flera av dessa grupper. Vanligtvis indelas explosivämnen i konventionella civila sprängämnen och krut, militära sprängämnen och hemtillverkade explosivämnen.

Då explosiva ämnen kombineras med ett annat CBRN-ämne benämns det som en "smutsig bomb".

Militära och civila sprängämnen är att betrakta som handelsvara. Fabrikstillverkade sprängämnen, som inte är miljöpåverkade (skadade eller liknande), är normalt sett hanteringssäkra och kan endast gå till detonation med hjälp av tändmedel. På den civila marknaden finns en mängd olika sprängämnen med olika utseenden och färg.

En bomb består av en verkansdel, vanligast bestående av ett explosivämne, och en initieringsdel (utlösningssanordning) med en tändare av något slag.

- Tändmedel - behövs för att tända explosivämnet.
- Energikälla
- Poltrådar/stubin " behövs för att överföra energin till tändmedel från energikällan.
- Kontaktanordningen - avgör när och hur kretsen mellan energikälla och tändmedel ska slutas.

Tändaren kan t.ex. vara pyroteknisk, mekanisk eller elektrisk. Ett exempel på **pyroteknisk** tändning är en stubintråd med en sprängkapsel där initieringen sker genom att stubintråden helt

enkelt antänds med låga från tändsticka eller tändare.

En **mekanisk** utlösningssanordning kan t.ex. vara en slagzündare där ett fjäderbelastat slagstift frigörs när en säkringssprint dras ur tändaren varvid slagstiftet slår mot en sprängkapsel försedd med tändhatt.

Vid **elektrisk** utlösning behövs en energikälla (t.ex. ett batteri), en elektrisk sprängkapsel med poltrådar samt någon form av kontaktsanordning som avgör när och hur kretsen mellan energikälla och sprängkapsel ska slutas.

0:00

